

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE INCEP LA 1 SI 15 ALE FIE-CAREI LUNI și se plătesc tot-d-a-una înainte

In București la casa Administrației Din Județe și Streinătate prin mandate postale Un an în țară 30 lei; în streinătate 50 Șase luni 15 " 25 Trei luni 8 " 13

Cu număr în streinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPŢIAZĂ

ADMINISTRAȚIA No. 16 - STRADA ACADEMIEI - No. 16

Adevărul

Să te ferești Române de cuiu strein în casă

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE

Din BUCUREȘTI și JUDEȚE se primesc: NUMAI la ADMINISTRAȚIE din Străinătate, direct la administrație și la toate oficiile de publicitate. Anunțuri la pagina IV . . . . . 0,80 b. linia . . . . . III . . . . . 2,- lei . . . . . II . . . . . 8,- . . . . . Inserțiunile și Reclamele 3 lei rândul. La Paris, ziarul se găsește de vânzare cu numărul la kioscul No. 117, Boulevard St-Michel.

UN NUMĂR VECHIŢ 30 BANI

REDAȚIA No. 16 - STRADA ACADEMIEI - No. 16

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŪ

O TEORIE JUNIMISTA

Grecescu tot Grecescu PENTRU D. Dr. FELIX BLANA SPANZURATULUI

București, 17 Martie 1893

O TEORIE JUNIMISTA

Am relevat împreună cu toată presa esența teoriei preconizate acum de curând de către D. P. P. Carp cu privire la independența ce pot să aibă funcționarii publici în alegeri. Ministrul domeniilor răspunde de D-lui Fleva la discursul acestuia rostit cu prilejul discuției generale asupra bugetelor pe exercițiul viitor, — și în răspunsul său șeful junimiștilor a găsit mijlocul de a ne spune că D-sa nu înțelege și nu permite ca funcționarii publici să voteze în contra guvernului; din potrivă... Dar să cităm mai bine textual vorbele D-lui P. P. Carp, vorbe menite de sigur să rămăe celebre. Iată-le:

Maî întâi, D-le Fleva, teoria D-v., cum că impiegatul are dreptul, și prin urmare al avea aerul de a zice datorita (?) de a vota contra guvernului, este falșă. Pentru că dacă susții că impiegatul este al țerei și nu al guvernului, atunci susțin cu maî mult cuvânt că guvernul este al țerei, mult maî mult de cât impiegatul, pentru că impiegatul există în puterea unei numiri foarte arbitrară a ministrului, pe când guvernul n'are în sprijinul său de cât voința țerei (!). Și dacă după voința țerei cad guvernele (!) cum a căzut guvernul liberal, fiind că s'a săturat țara de 12 ani de domnia guvernului liberal (?) și putem zice că România este ascez jolite femme ca să și permită capriciul de a schimba guvernul, tot după voința țerei se mențin guvernele, — și de aceea noi, ca guvern, reprezentanții țerei, avem în dosul nostru, nu arbitrarul unei numiri, ci voința suverană a țerei, și înțelegem prea bine că suntem în drept să cerem de la impiegați să respecte această voință suverană, și să voteze cu noi, iar nu cu acia cari sunt contra noastră (aplause).

Aceasta este teoria adevărată. Aceasta este teoria urmată de toate țările din lume; în Anglia, în țara de predilecție a liberalismului, în America unde când se schimbă președintele și guvernul, se schimbă toți impiegații fără deosebire, pentru că și acolo domnește suveranitatea țarei.

D. Carp e cunoscut deja prin francheța brutală a declarațiilor sale; cu toate acestea nu ne-am fi putut închipui că va avea curajul să formuleze de pe banca ministerială o asemenea teorie, de care rămăi încremenit, neștiind ce să admiri maî mult: absurdul sau cinismul?

Guvernul este al țarei, — spune omul care acum cinci ani în urmă declara ca a venit la putere numai prin încrederea palatului; și de oare ce guvernul e al țarei, funcționarii nu pot vota în contra lui, ei cari sunt numiți de guvernul țarei; votând în contra guvernului, funcționarii votează prin urmare în contra țarei.

Iată teoria în toată splendoarea ei! Majoritatea, negreșit, a aplaudat-o cu entuziasm, — și nici nu putea face altmintrelea.

Dar ia să ne înțelegem puțin, — ia să vedem ce valoare are această teorie junimistă. Maî întâi, ce e țara? Ce înțeleg prin acest cuvânt politicienii ca D. Carp? — De sigur, corpul electoral, el care alcătuiește țara așa numită legală. Țara legală însă nu e nici de cum țara reală. Țara reală are cinci milioane de locuitori; țara legală — o sută de mii de alegători.

Această deosebire făcută, să ne întrebăm: Cum votează acea sută de mii de alegători? — Cu toții o știm: în trei colegii.

Să ne întrebăm maî departe: Cine sunt alegătorii cari alcătuiesc aceste trei colegii și cât de independenți sunt ei? — În colegiul I votează un număr de cetățeni maî mult sau maî puțin independenți și un număr de funcționari și pensionari; în colegiul al II-lea un număr de cetățeni intru cât-va independenți și un mare număr de funcționari și pensionari; în colegiul al III-lea... dar să lăsam acest colegiu: el s'a numit colegiul minciunei și porecla nu i s'a desmintit.

Va să zică colegiul al III-lea e de drept apanagiul guvernului; funcționarii cari alcătuiesc o însemnată parte a colegiului I și al II-lea, după teoria D-lui Carp, trebuie să voteze cu guvernul. Atunci am voi să știm: Ce maî rămăne din țară? Ce elemente independente? — Rămăne o neînsemnată minoritate în colegiul I și al II-lea. Atâta tot! Și cu asemenea elemente, învoite de D. Carp să fie independente, o să se răstoarne un guveru rău? Dar ironia întrece toate marginile!

După teoria D-lui Carp prin urmare, chiar dacă ne-am închipui un guvern care să respecte în chipul cel maî absolut libertatea alegerilor, cu actuala împărțire în colegii a corpului electoral el nu va cădea în vecii-vecilor de la putere, ori cât de mizerabil ar fi în toate celelalte privințe. Căci cine o să-l răstoarne? Colegiul al III-lea, unde nu prea sunt funcționari, dar care n'a fost nici odată lăsat să voteze în libertate și care nici nu trimete în Cameră de cât un număr așa de mic de reprezentanți? Ori colegiul I și al II-lea, unde funcționarii publici, în număr covârșitor față cu cetățenii într'adevăr independenți, trebuie să fie zestre guvernamentală?!

Și să nu ne spună D. Carp de căderea liberalilor prin țară, pentru că maî întâi nu e esact că liberalii au căzut; adevărul e că s'au retras, — și retragerea n'o datoreasc corpului electoral, țarei legale, ci unei mișcări de stradă...

Dacă s'ar fi spus numai că așa se obișnuiește în țară la noi ca funcționarii să nu fie lăsați liberi să voteze pe cine voesc și cum cred ei că e maî bine, — am fi înțeles; dar a susținea că funcționarii publici trebuie să voteze pentru guvern, este a susținea inamovibilitatea guvernelor, eterna lor perpetuitate la cârmă.

Și D. Carp a găsit destul curaj în nesfârșita-i suficiență să susție o asemenea teorie, ba încă să adauge la sfârșit: Aceasta este teoria adevărată! și să ne dea de exemplu pe Anglia, țara de predilecție a liberalismului!

Se știe că noi suntem adversarii hotărâți ai colegiilor cenzitare și partizanii ai sufragiului universal, sub regimul căruiua chiar teoria D-lui Carp n'ar fi așa de periculoasă, de oare-ce, în tot cazul, în afară de funcționari, tot ar rămănea o țară care să poată răsturna la nevoie un guvern ticălos; cu toate aceste, socoteam că cel puțin în teorie, dacă nu și în practică, este chip de a privi și judeca pe funcționarii altmintrelea de cât ca pe o zestre a tuturor guvernelor. Socoteam, cu alte cuvinte, că funcționarii pot fi priviți ca niște cetățeni, cari primesc un salariu lunar din contribuțiunile cetățenilor lor, pentru serviciile ce aduc vre-unei instituții, fără ca prin aceasta să-și fi închiariat guvernului voturile lor, fără să

fi renunțat la dreptul și facultatea de a gândi și de a judeca asupra merului afacerilor publice.

A trebuit să vie D. Carp, — om care își dă une ori aere de democrat, — pentru ca să ne spună că în salariul funcționarului este cuprinsă și plata votului său; a trebuit să vie D-sa, pentru ca să erijeze în teorie un abuz care s'a practicat în tot-d'auna și de către toate guvernele, abuz cu care s'a falsificat pană și simulacrul de regim reprezentativ cel-avem după Constituție și legea electorală.

D. Carp, cum am zis-o, e sofistul și despotul cezarian de carton, care voește cu ori-ce preț să devie celebru prin teorii de un cinizm revoltător și de o crudă brutalitate.

Celebritatea la care D. Carp aspiră e o celebritate tristă.

Ioan N. Roman.

INSTANTANEE

Pavel Brătășanu

Înalt, adus de spețe, spin, are înfățișarea unui mongol.

Post președinte de tribunal la Caracal, azi reprezintă colegiul al II-lea de Romaniși.

Ar dori să treacă drept mare juristconsul, și nu reușește să fie măcar avocat de mâna întăi.

Vorbește tot atât de puțin în Cameră ca și la tribunal. În Cameră intrărupe din când în când cu un glas strident, spărgător de urechi.

În politică, greu de definit. Variază după vreme în Parlament; în Romaniși însă e lahorarist cu trupul și cu sufletul.

Bogăț, vrea să treacă de protector al țeranilor, deși îi protejează de puțin în contra intemperțiilor, în cât îi desbracă pe frig. De altfel, băiat vesel, de și nu prea hătru, e foarte chelutitor și nu lipsește de la nici un spectacol. La opera italiană era permanent.

Somme particulare: Nu se are bine cu rudeau din pricina băneșii și pare inviolabil nu numai ca deputat, dar și... la morală.

Nicu.

SATIRA ZILEI

O chestie gravă

Trăim în niște vremuri, în care se discută multe chestiuni mari. grave, resturnătoare ale ordinii sociale de azi chestiuni. În sfârșit, de a căror dezlegare a țarnă soarta unei mari părți din omenire.

Afară de aceasta însă, se întâmplă că unele lucruri, de o importanță secundară pentru vulg, iaă proporțiile unor adevărate chestiuni internaționale, proporțiunile unorevenimente care preocupă zi și noapte o parte anumită a publicului.

De pildă, alergările de cal din Anglia pun în frigare pe toți sportsmanii din Europa; tirul cu porumbel asemenea, și altele. Cum clasa noastră dirigență ține să inițeze în totul pe semenele sale din apus, a început și ea să se ocupe de chestiunile de aceiași gravitate și importanță.

Iată o dovadă: Se știe că guvernul a cumpărat în Franța un număr de rable deșelate, hotozate cu pomposul titlu de armăsari de reproducție pentru îmbunătățirea rasei cailor din țară. Unele ziare au mers cu impietatea până a contesta aptitudinile reproductive ale armăsarilor cumpărați de guvern.

Iată un răspuns al Timpului, cel maî serios ziar guvernamental, la această insinuațiune rău voitoare, care atinge guvernul în sentimentele sale cele maî delicate:

Un raport al comandantului hergheliei de la Nucet, primit la ministrul de rezbel, desmintea stirea dată de unele ziare, cum că unul din cei maî frumoși armăsari, Feroș, cumpărat acum de comisiunea de remontă, ar fi înapt pentru reproducție.

Intr'adevăr, chestiunea aceasta era foarte gravă și guvernul actual, care tace asupra asasinatelor din Dorohoi; asupra hoțiilor din Galați, Focșani, Brăila Călărăși, Sf. Spiridon, șel. nu putea să lase fără întimpinare o acuzațiune atât de gravă ca aceea a impotenței lui Feroș.

Remăne numai ca generalul Lahovary să pue pe un deputat guvernamental, specialist în materie, ca să îl interpeleze în această privință, pentru a avea ocazia să se explice în Parlament asupra acestei grave chestiuni.

Alt-fel, s'ar putea începe o agitație primejdioasă în țară asupra acestei crime de stat și nimeni n'ar putea să-i prevadă consecințele.

Satyr

GRECESCU TOT GRECESCU!

Se știe că D. I. Grecescu, fost polițaiu la Craiova pe timpul ministerului concentrat și care adusesse la disperare pe craioveni în timpul cât a ocupat această funcțiune, după vr'o două ani de penitență, a fost numit nu de mult polițaiu la Galați.

Acest Grecescu pare a fi fost trimis la Galați numai pentru a umplea paharul suferințelor acestui nenorocit oraș. Agent lahorarist, Grecescu va fi demnul tovarăș al celor lalți lahoraristi, cari au luat succesiunea lui Ressu-Robescu pentru a da de mal primul port al țerei.

Dacă D. Lascăr Catargiu a voit să dea concetățenilor săi o dovadă de dragostea ce le poartă punând în capul poliției din Galați pe nărăvniul Grecescu, de sigur că a reușit și recunoștința gălățenilor îi este asigurată.

Toată lumea își aduce aminte de abuzurile, barbariile și scandalurile făptuite de Grecescu pe când era polițaiu la Craiova și apoi membru în comitetul teatral. Azi primim din Galați o scrisoare, prin care ni se dovedește că fostul polițaiu de la Craiova este tot același om stricat, tot același zbir, că Grecescu este tot Grecescu.

La Craiova, localurile, în care Grecescu se ilustra maî ales, erau cafelele cântânde, unde ședea în permanență și provoca scandaluri.

La Galați, el face același lucru.

Acolo există un stabiliment de perdițiune numit otel London, unde se petrec cele maî mari orgii și unde nu de mult s'a întâmplat chiar o crimă.

Polițaiul Grecescu, în loc să închidă acest local de desfrui, pe baza regulamentului comunal care-i permite aceasta, e unul dintre cei maî statornici frecventatori ai lui. În fie-care seară, demnul polițaiu își petrece acolo timpul admirând pozele, gesturile și cântecele obscene ale acestor vestale, propagatoare de boli veneriene.

Nimeni n'ar înțelege protecția acordată de poliție acestui local, dacă nu va ști maî dinainte că el este proprietatea deputatului Aristide Papadopolu, prietenul companiei Ressu-Robescu-Poenu.

Dacă însă polițaiul Grecescu s'ar mărgini la o admirație mută a silfidelor de la otel London, poate n'am avea de zis alt-ceva de cât: de gustibus non disputandum; dar el nu se mulțumește cu un rol atât de șters. Ceea ce i place lui, trebuie să extazieze pe toți și admirația trebuie să fie generală în tot publicul care vine pe acolo.

Iată o dovadă: Vineri 13 Martie se aflau în acel local maî mulți tineri gălățeni, cari scandalizați de obscenitățile ce vedeau — și au manifestat în mod viu desaprobară. Atât a fost de ajuns pentru ca polițaiul Grecescu, protectorul stabilimentului, să facă uz, adică abuz, de autoritatea sa de polițaiu și să arresteze pe tinerii în chestiune.

Negreșit, abuzul acesta e revoltător, dar ne am deprins așa de mult cu abuzurile administrației catargiste, în cât un scandal maî mult nu ne miră.

Când D. Catargiu are în administrație hoși și asasinii, pentru ce n'ar avea și un protector de prostitute?

Nu maî ast-fel monumental să va putea fi ornat după toate regulile sculpturii? Faptele lui Grecescu vor forma numai niște bas-reliefuluri foarte artistice, căci e vorba de încurajarea artelor clandestine.

Argus.

PENTRU D. Dr. FELIX

Maî mulți cititori din Ploești ne roagă să întrebăm pe D. Dr. Felix, directorul general al serviciului sanitar, pentru ce lasă să stea închisă de aproape o lună farmacia la Crucea albă din Ploești, al cărei proprietar și diriginte a murit? Pentru ce n'a luat D-sa măsurii ca să se pue un diriginte român la acea farmacie și a acordat, după cât se pare, unui strein acest drept, în contra jurnalului consiliului de miniștri No. 12 din 3 Noembrie 1892, care sună ast-fel:

Consiliul de miniștri, în ședința de astăzi, Marți 3 Noembrie 1892, luând în considerație referatul D-lui ministru de interne No. 21,719;

Având în vedere că, după art. 84 din legea sanitară numai farmaciștii români pot dirige o farmacie;

Având în vedere că termenele ce s'au acordat unor farmaciști streini de a dirige farmaciile au expirat;

Consiliul înviniștează să se retragă farmaciștilor streini dreptul de a dirige

farmacii după expirarea termenelor care le au fost acordate.

Dispozițiunile jurnalului de față se vor aduce la îndeplinire de D. ministru de interne.

Față cu această încheiere, D. Dr. Felix nu era în drept să acorde unui strein o autorizațiune nouă de a dirige o farmacie, cu atât maî mult, cu cât sunt destul farmaciști români pentru aceasta și apoi sunt destul liciențați români de peste munti, cărora li se fac aci greutăți mari când cer dreptul de diriginte.

Sperăm că D. Dr. Felix, ținând seama de observația noastră, va rezolvi chestiunea într'un sens conform cu dorințele ploestienilor.

Trap.

INCIDENTUL DIN ZIUA DE SF. FILIP

LA BUCUREȘTI ÎN 1846

VI

În aceeași zi chiar, stindardul francez era reinlătat și relațiunile între reprezentantul Regelui și Guvernul romă renfăceau, grație marelui cumpătar și dibăci al D-lui de Nion, a marelui delicatețe a Prințului, a nespusei lealități a amândorora.

Căstigat de sinceritatea Alteței Sale, D. consul, — în urma unei convorbiri ce avu cu dânsa, — își arată D-lui Guizot impresiunile prin aceste cuvinte: „Ceea ce vă pot spune azi D-le Ministru, e că toate destăinuiesc într'ensul un suflet mare, o minte sănătoasă, luminată prin solide studii politice, un dor curat al binelui, o ambițiune tot de odată patriotică, dinastică poate, înlăntuită de piedecile unei situațiuni ne sigure ce atarnă de alții 1.”

Răceala dispăruse, încrederea și simpatia domneau în relațiunile cele noi dintre consulatul Franței și guvernul romă, abia plutea la orizont incidentul Bilecoq, ca un vis greu.

„Toată perioada istoriei romăne dintre sfârșitul anului 42 și anul 49 a fost istorisită de D. Elias Regnaud în a sa „Histoire de Principautés Danubiennes”, și de D. Ubrini în cartea sa „La Valahie et la Moldavie”, — acești Domni au fost prieteni cu D. Bilecoq, cu o nepăsare despre adevăr și chiar despre verisimilitate, cu care nu se poate asemăna decât patina ce au pus în aceste povestiri, și unul și altul s'au făcut slugarnicii copiiți ai două cârticele anonime. — amestec jalnic de joasnice calomnii — intitulat: „Derniere occupation des Principautés par les Russes” de Chainoi, nume împrumutat care, după spusele acestor Domni, și în folosul cauzelor lor, ar asunde numele D-lui Ioan Ghica, și „Le Principauté de Valahie sous le Hospodar Bibesco, par B. A. ancien agent diplomatique dans le Levant”, ce se atribue D-lui Bilecoq (Adolphe) fost consul general la București.

Iată în ce privește incidentul din ziua Sf-lui Filip, cum D. Elias Regnaud scrie istoria.

După ce a pus la o laltă raportul D-lui Bilecoq, ale cărui merite le ridică în slavă pe D-nii Dașkoff, de Lieven, Ferdinand de Lesseps, Adolphe Baviot și duce de Broglie, spre a sfârși prin a invinui pe D. Guizot de slăbăciune și nerecunoștință, D. Elias Regnaud scrie următoarele:

„La vestirea oficială a rechemării D-lui Bilecoq, Hospodarul i arată părerile de rău cele maî mișcătoare, declarând, în termenii umflați că nu vroca să se despartă de dînsul. Consulul nu se lasă să fie amăgit de această comedie grosolană. Într'adevăr, a doua zi, află, din gura unei persoane intime cu Prințul, că acesta, intrând în odăile sale, se lăsase în voea unei bucurii neevnișcioase, er un școlar ce a scăpat de dascălul său.”

„Nu era aceasta cea din urmă insultă păstrată consulului, nici cea din urmă slăbăciune a D-lui Guizot. Cu toată părerea contrarie a ministrului, D. Bilecoq crezu că nu era lucru cininț să-și părăsească postul înainte de sosirea urmașului său. Rămănea deci, după toate uzurile diplomatice, reprezentantul Franței. Dar Bilecoq nu-l maî privea decât ca un om jertfit, și se sluji de o ocaziune solemnă ca să-l înfrunte în fața lumii.

„Era obiceiul ca în ziua de 1-5 Maii, ziua sărbătorii Regelui Francezilor, miniștrii Hospodarului să meargă toți împreună la consul, spre a aduce, în persoana lui, omagiul Suveranului Franței. La 1-5 Maii 1846, vizita obișnuită nu se făcu. D. Bilecoq suferise cu o desprețuitoare răbdare

1) D. de Nion către D. Guizot, scrisoarea din 3 Iulie 1846. (Arhivele Ministerului afacerilor străine, Paris.)

insulte personale. Dar acu insulta se suia până la Rege, și lovea chiar în demnitatea Franței. Trebuia o reparațiune. D. Billecoq dete jos pavilionul consular, încredințând ocrotirea supșilor francezi consului general al Angliei, își ceru pasportul și părăsi Bucureștii.

Să-mi fie îngăduit, înainte de a întoarce pagina asupra acestui studiu, să adresez E. S. D-lui Ribot (1) ministru al afacerilor streine, expresiunea adnocei mele recunoștii. Datoresc bine-voitoarei autorizațiunii ce mi-a dat D. Ri ot, să fi putut consulta și copia aceste documente, să fi arătat spiritul cel rău ce domnește în oreșii care autori, și neexactitudinea lor voită, să fi putut proba, prin scrisorile E. S. ambasadorului Franței la Constantinopol, D. baron de Bourqueney și prin ale D-lui de Nion, — scumpe mărturii, chiezișuite de lealitatea bine cunoscută și de înaltul caracter al acestor două diplomați, — că corespondența D-lui Billecoq era ast-fel în cât să arunce istoria în rătăcirii.

Datoresc încă D-lui ministru bucuria de a fi făcut să fie cunoscut, — ast-fel cum reese din corespondența sa cu regele Ludovic-Filip și cu ministrul M. S., — carecterul unui Prinț francez prin educațiunea, principiile, gusturile sale, și care mi-a lăsat ca moștenire adinea-i iubire pentru țara de care mă țin alipit atâtea legături, — aceea mai ales pe care le a făurit nenorocirile ei nemeritate.

Corespondența „Adevărului”

O conferință în Fălticeni

Duminică 7 Martie a. c. Domnișoara Maria Alevra, studentă a facultății de filozofie din Iași, a ținut în sala gimnaziului din Fălticeni, o conferință în folosul ligii culturale a acelei secțiunii, tratând despre Spiritism.

D-ra Alevra făcu schițarea sumară a fenomenelor bine cunoscute ale hipnozei și sugestiei, apoi trecu la fenomenele telepatice. După o mică excursiune istorică în domeniul spiritizmului din alte țări, se oprește la spiritizmul în România, pe care l'explică la unele spirite superioare „ca o parte slabă, ca o remășiță din copilarie”.

Spiritizmul se bazează pe credință, nu pe rațiune; e o religie nouă care tinde a lua locul vechilor religii, în cât eu drept cuvânt s'a zis: *abandonăm rău pe usă și ei se revîntor pe fereastră*. Religia nouă însă se deosebește de vechile religii care erau unitare și despotice; ea și noua viață politică și socială, religia nouă e democratică, nivelatrice, permițând fie-cărui drept credincios să se pună în raport direct cu Invizibilul.

La spiritele nepregătite printr'o cultură completă se poate explica prin factorul sociologic al imitației, prin modă. Și după cum moda, cu cât se reslețește de la centru spre periferie degenează exagerându-se greșit, tot așa spiritizmul în mănăstiri spiritiștilor de a II-a categorii, a spiritelor inferioare devine un mijloc de speculă asupra micimelor naturii omenești.

Dar lucrul acesta nu e grav și ca ori-ce capriciu al modei va dispăre. Critica științifică s'a însărcinat să-i dea prima lovitură, iar partizanii prea zelosi al doctrinei, exagerând-o până la ridicol și arătându-i consecințele duse în extremis — îi vor da lovitură de grație.

Face după aceasta o espunere a faptelor de telepatie, precum și a teoriilor ce se încearcă a le explica și conchide la neputința tuturoră din cauza insuficienței

1) Vă facem o plăcere precum și îndeplinim o datorie, de a aduce mulțumirile noastre E. S. D-lui A. Lahovary, ministrul afacerilor streine al României, ca și D-lui A. E. Lahovary, secretar general al aceluiaș departament și ministru plenipotențiar, pentru toate înlesnirile ce D-le lor au bine voit a ne face spre a consulta, în România, aceiaș dosar de care E. S. D. Crețulescu, ministru plenipotențiar al României în Franța, obținuse asemenea de la D. Ribot autorizarea de a lua copie pentru arhivele noastre naționale.

faptelor adunate. *Telepatia*, spiritizmul științific își va găsi explicarea în viitor; — cel popular e o falsă știință și va dispăre în fața științei adevărate, după cum au dispărut științele oculte ale evului mediu: *alchimia, astrologia și magia* în fața științei pozitive *chimia și astronomia*.

Auditor.

ACTE OFICIALE

D. Mihail G. Pantazi este numit director de penitenciar clasa II, în locul D-lui M. Tălăngescu și însărcinat cu administrarea penitenciarului Dobrovăț.

D. Victor Ionescu este numit în postul de demnitar clasa III la direcțiunea serviciului idraulic dependente de ministerul lucrărilor publice.

INFORMAȚIUNI

La ediția a doua vom da amănuntele corespondențului nostru special asupra mare-lui incendii din Brăila.

Luni seara a fost ultima ședință a adunării generale a societății geografice. Cea din urmă conferință a fost ținută de D. I. Demetrescu Agraru, din Ploesști, asupra Dealului Mare și vieții americane. Conferințiarul a vorbit cu mult talent și precizie, arătând că mijlocul cel mai practic de reconstituire al Dealului Mare e *vița americană altoită și prinsă*. În același timp conferințiarul, a luat experiențele instalate în Dealul Mare de către serviciul filoxeric și a arătat că sunt făcute fără nici un căpătău, că s'a dat proprietarilor viță americană prea multă fără ca ei să știe să o cultive; a combătut cu probe cât se poate de serioase, modul de experimentare al serviciului filoxeric și a terminat, demonstrând, că personalul filoxeric, nu e de loc pregătit pentru a conduce un serviciu atât de important. Conferințiarul a făcut citații din publicațiile serviciului filoxeric, care sunt în adevăr ridicole. Publicul a aplaudat foarte mult pe ținutul și muncitorul conferințiar.

Marele colegiu electoral pentru alegerea mitropolitului primat, se va întruni îndată după Duminica Tomii, când se va redeschide sesiunea extraordinară a Corpurilor Legiuitoare.

Aflăm cu plăcere că la 17 și 20 Martie a. c. D. Stavenhoven renumitul pianist va da două concerte în palatul Ateneului. Programele bogate și variate sunt suficiente pentru a fi siguri de o perfectă reușită.

Lumea iubitoare de muzică aleasă se va grabi a merge să asculte pe un interpret de valoare D-lui Stavenhoven.

Contrar știrii date de *Constituționalul*, *L'Independence Roumaine* și celelalte ziare, recursul D-nei Euf. Alexianu, nu se va judeca la 17 Martie a. c. de Inalta Curte de Casație și Justiție, pe simplul motiv că acest recurs nici n'a sosit încă la Inalta Curte. Ziarele oficioase ar putea fi mai bine informate.

D. Păun Popescu, a fost ales ajutor de primar al urbei Târgu-Jiu.

Ni se denunță mai multe fapte abuzive, comise de primarul urbei Oltenița. O anchetă ar fi necesară.

Dunărea s'a revărsat în dreptul Brăilei, aducând mai multe stricăciuni.

În urma mai multor reclamațiuni, făcându-se o anchetă de primul procuror al Curței de apel din Craiova și găsindu-se cele reclamate exacte, subprefectul din Doljiu, Sandulian, împreună cu un primar — rudă a sa — au fost dați în judecată pentru falș în acte publice.

D-na Merișanu și Băzgan vor fi judecați în sesiunea din Iunie a Curții cu jurai.

Parchetul a adunat toate probele de culpabilitate în contra acestor îndrăzneți falsificatori de bancnote române și englezești, deși preveniții au negat și neagă cu o obstinată uimitoare existența ori și cărei probe în contra lor.

Poliția din Londra, care a fost sesizată de parchetul tribunalului de Ilfov despre falsificarea bancnotelor englezești, a răspuns că asemenea bancnote au fost schimbate și în Londra fără ca culpabilii să fie prinși.

După minuțioase cercetări s'a constatat, că aceste bancnote au fost schimbate în Londra de însuși Băzgan.

D. Dr. Felix se va întoarce azi său mâine în capitală cu acceleratul de Vercirova.

Consiliul comunal al Capitalei a acordat gratis, un loc împrejurul Filaretului pentru *Societatea de învățură a poporului Român*, pe care să și clădească un loc propriu.

La 17 Martie a. c. Inalta Curte de Casație și Justiție, secția I. va judeca divergența asupra punctelor II și VI în procesul dintre principele Gr. M. Sturza și principesa Gorciacof și D. M. Sturza în afacerea milionelor D. Danicopol va pedala această divergență din partea recurenților, principesa Gorciacof și D. M. Sturza.

D. M. St. Policrat, fost judecător, a fost numit în postul de subprefect al plășii Vedea-de-Sus din județul Olt.

Proiectul de lege sanitară a suferit întirziare la Senat din cauza absenței D-lui Dr. Felix.

De alt-fel această întirziere este în fafoarea corpului nostru medical, căci în timpul absenței D-lui Dr. Felix, mai mulți seniori au fost lămurii asupra unor dispozițiuni draconice din proiect, care izbesc în demnitatea acestui corp.

Este dar speranță, că Senatul va modifica proiectul D-lui Dr. Felix, cel puțin în ceea ce privește pe medicii de p'asă.

În proiectul D-lui Dr. Felix medicii de plășă sunt puși sub ordinele directe ale subprefectului. Inchipuiți-vă acum pe un subprefect fără cultură și școală, după cum sunt foarte mulți sub era cartagistă, ordnând medicului de p'asă, care pentru diploma sa de doctor trebuie să învețe două-zeci de ani.

Așa-i că e absurdă această dispoziție din proiectul D-lui Dr. Felix?

A se citi urmarea la MIZERIE REGALA, Pag. 4.

Știri Telegrafice

PARIS, 14 Martie. — Senat. D. Chalmelle Lacour a luat posesiune de fotoliul președintial. El a pronunțat un discurs în care a făcut elogiul D-lui Jules Ferry. În urmă a zis că toți republicanii recunosc utilitatea Senatului. Franța vede tot-dăună în Senat cea mai sigură apărare contra agitațiilor, reînnoindu-se prin intervale, a partidelor ce expiră.

Ea însă așteaptă mai mult de la Senat. Franța așteaptă ca Senatul, atentat la reînnoirea ce se operează în condițiunile economice și morale ale societății, va utiliza bogata sa experiență pentru a discuta, împreună cu guverul, este mai grabnice din aceste chestiuni și care oferă un câmp nesfârșit pentru activitatea sa.

Senatul a decis, cu toata opoziția D-lui Tirard, să scoată din buget proiectul de impozit asupra operațiunilor de bursă și a redus cu 5 franci impozitul asupra velocipedelor. El a respins impozitul asupra pianelor și a livrelor și a votat scoaterea din buget a reformei beuturilor.

Camera a decis să prorogă până la 31 Mai taxele actuale asupra petroleului. Această decisiune s'a luat în urma negocierilor cu țările exportatoare de petrol în

vedere de a obține oare cari concesiuni în schimbul unei scăderi a taxelor asupra acestui produs.

EUGENE MONTON

CANDIDATUL

— Urmare și fine —

„Acesta e delirul ce cuprinde pe toate guvernele democratice, care aduc, ca valurile mării, spre orașe și capitale, popoare de lucrători și de agitari, atrași acolo de lux și de plăcere, — părgăinindu și câmpurile — care crează scaunului guvernamental, focare de resvrățiri tot-d'una gata să isbucneasca, care produce, pentru a și potoli atâtea pofte, o creștere continuă de salarii și prin urmare scumpirea din ce în ce a lucrurilor necesarii vieții: pe când dealungu-latul câmpurilor noastre. sârmanul țaran, rămas credincios peticulul de pământ din tată în fiu, muncește de dimineața până seara; iar drept recoltă: mizeria! (*Aida de...!*)

„Acesta n'o vrem nici noi, nici Domnia Voastră (*Da! nu!*) Cea-ce'i lipsește bietei noastre țări, cea-ce'i trebuie cu ori ce preț este nițică înțelepciune, nițică modestie în pretențiunile personale ale fie-căruia, nițică disciplină. (*Larmă de tot felul.*)

„Ori câte visuri, ori câte utopii cu care socialismul său filozofia ar fi nutrit nebunia fericirii, ce bantuje pe tot omul, mai curând său mai târziu, vor dispăre și nu va rămânea decât tot specia umană, așa cum rasa albinelor și a furnicilor este împărțită de legea naturii în caste, din care, fie-care și are proporțiunea sa, pe care nimic n'o va schimba v'odată. (*Murmure.*)

„Magistratul nu poate să se lupte; soldatul nu poate să judece; plugarul nu poate făuri ferul; fierarul nu poate ara. „De altminterea, lucrul manual n'ajune la toată lumea, toată lumea nu poate să fie producător; trebuie ca o anumită porțiune a masei turmei omenești, să se bucure de munca celorlalti, făcându-i să trăiască chiar printr'aceasta; căci ea le formează capitalul și ea le consumă produsele.

„Pretutindeni se strigă contra sclaviei: sclavia și-a schimbat numele, dar în fapt a rămas, pentru că ea este legea divină impusă speciei umane de creatura s'eului.”

Mă oprii un moment pentru a lăsa auditorilor mei timpul de a lua în considerare, în această întrunire, ideile mele.

O tăcere mormentală se făcu, toată lumea, cu semnele celei mai groaznice înmărmuriri, se privi.

Pentru a-mi continua discursul, mă reazăm țeapăn de masă și n'cep.

— Și acum, Domnii mei....

O zarvă 'nspăimintătoare 'mi taie cu-vîntul.

„Și unde se ridicară gurile 'n virtejuri, ce de strigăte de turbare, ce de fluerături, ce de tropote... că tremura sala; o groază de înși se sculară arătându-mi pumnii și eșiră afară, culcând la pământ în calea lor pe cei ce voiaș să mă rămăie. Ce de mai brațe, ce de mai bastoane, ce de mai pălării sburaș pe d'asupra acestui element infuriat. Scenă cu neputință de descris.

Oprit, zăpăcit, mă 'ntrebam, ce dracu de streche a dat în turma asta de nebuni. Tot comitetul se ridicase ca și mine, poruncind tăcere, dând din brațe cu disperare.

— Dar ce-s astea? întreb prin secretarul de lângă mine. De odată toți membrii comitetului, părăsindu și locurile se făcură roată în jurul meu, mă rugară și îmi dederă potețuța pe o ușă secretă din fundul săleii, pe când publicul eșea pe ușa principală strigând și întărătându-se mereu.

De abea furam afară, când, ce să vezi? Domnii din comitet întorcându-se spre mine, m'apostrofară cu înverșunare, atribuindu-mi cum că prin violența discursului meu, am dărăpănat în câteva mi-

nute tot planul lor alcătuit de atâtea vreme prin câte mai sudori, cum că ne-am compromis cauza fără s'o mai putem le-cui vre-odată. În viața lor nu mai auziseră, susținându-se în public asemenea teoriilor: era adevărată dărămare a partidului conservator; era adevăratul drum spre secolul XII-lea, adevărata închiștiune; sfântul drept de senior, etc.

— Așa?... Unde v'am susținut adevăratele teorii conservatoare, așa faceți azi în lumina secolului XIX-lea?

Înțeleg eu acum de ce m'ați atras în haita voastră politică.

Adio, le spuseli și pleacă, jurându-mă de a nu mă mai amesteca în politică cât oiu fi.

N. Allm

DIFERITE STIRI

Institutul Meteorologic

Bucureștii 17 Martie s. n. 1893.

Înălțimea Barometrică la 752.8
Temperatura aerului . . . —4.1°
Vîntul . . . slab de la West
Starea cerului . . . puțin noros
Temperatura maximă de ieri . . . +7°
„ de astăzi . . . —0°
„ la nof a variat între +7° și —13°
Timp frumos și cald toată ziua. A p'ot puțin saș a nins la Mihăileni, Dorohoi, Botoșani, Ștefăneștii, Fălticeni, Pașcani, T-Frumos, Ocnele-Mari. T.-Jiu, T.-Severin, Calafat, Bechet, T.-Măgurele.

DIN ȚARA

Lucrătorii turnărilor din Capitală se întrunesc Duminică dimineața în sala Amiciția din strada Brezoianu pentru a pune bazele unei asociațiuni menită a lupta pentru îmbunătățirea soartei lor.

Comitetul inițiator a și împărșiat un apel către colegii lor din atelierele Capitalei.

D. dr. Urechii va vorbi Joi seară în Palatul Ateneului despre *Anatomia unei conferințe*.

Joi seară va avea loc la Liceul nou de Domnișoare din Iași o serată muzicală și literară dată de elevele acestui institut.

Astă seară la Institutul de patologie și bacteriologie D. dr. Babeș își va continua conferința sa privitoare la măsurile de apărare în potriua holerei.

În numărul de Sămbătă vom publica o dare de seamă amănunțită asupra acestei importante conferințe.

În urma denunțării făcute de noi contra directorului Ilie Rădulescu de la școala No. 22 din strada Radu Vodă, primarul capitalei a ordonat o anchetă, care a constat că în adevăr lemnele ce directorul le are în deposit sunt din economiile făcute astă iarnă. Dacă însă D-nii însărcinați cu ancheta ar fi făcut o cercetare mai minuțioasă ar fi văzut în grădina economului director și două sute de pari de stejar, cari sigur că nu i-au fost oferiți de primărie ca gratificație.

Așteptăm însă să vedem ce măsură se va lua în potriua acestui director de școală.

Nimeni nu moare de foame în țara românească, este o regulă generală, dar nici o regulă fără excepție.

În această excepție intră și nenorocitul Ion Vlahu domiciliat în calea Văcăreștii No. 160 nou, fost funcționar la diferite autorități publice, care este lipsit de vederi, paralizat de picioare și ca completeare a mizeriei fără nici un ajutor de niciari.

Facem dar apel la inimile generoase a-i veni în ajutor cu ce vor găsi de cuvință, pentru a ameliora suferințele acestui nenorocit.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĂRUL”

(73)

FORTUNÉ DU BOISBOBEY

Blana spânzuratului

(Urmare la Loja s'angerată)

CAPITOLUL V

Unde mai v'ezuse căpitanul acea figură bărboasă, jumătate acoperită cu o pălărie mare trasă pe ochi și cu o cravată groasă de lână roșă? N'ar fi știut să o spună, de și își amintea ca prin vis că l-a zărit undeva.

Omul era încâltat cu niște ghețe mari de lemn care l'făcuseră să poticnească și îmbrăcat cu o bluză albastră ce l'câdea mai jos de genuchi: un țeran de prin împrejurimi, după cum se vedea. Nointel însă nu mai fusese nici odată pe acolo, așa că n'ăvusesse de unde să l'cunoască.

crezu deci că se înșelase și nu se mai gândi la asta.

De altminteri, normandul se sculase repede și și ajunse camarazii care fugeau ca niște iepuri și gata să întrecă oolana de v'ănători.

Ajunseră la pădurea hotărâtă ce era destul de întinsă pentru că trăgăcii să trebuească a fi distribuiți pe trei din părțile ei, în plotoane separate.

Garzii cunosc de minune obiceiurile căprioarelor și știu foarte bine pe ce parte au să iasă. De aceia și locurile se împart cu mai multă îngrijire de cât pentru v'ănătoarea în câmpie, dându-se cele mai bune invitațiilor pe care vrea să i favorizeze.

De și se obicinuesște ca gazda să rămână cu modestie mai la urmă ca să facă amicilor toate onorurile v'ănătoare sale, chiar cu riscul de a se pune în rîndul celor ce stărnesc v'ănaturile și prin urmare de a căpăta câte-va alice trimise de vre un trăgăciu neîndemănat, totuși D-na de Barancoș nu se zecuse ținută de a arăta atâtea abnegație. Sexul său îl dădea dreptul la privilegiul de care ea înțelegea să profite. Dădu însăși locuri oaspeților celor mai distinși, dar pentru sine își rezervă un post într'ales, în mijlocul cărării și la capătul unei alee pe care v'ănatul era silit să apuce.

Nointel se găsi încă odată de a stînga sa și de a dreapta unui seignor spaniol

din cei mai cu vază. În față, avea un luminși acoperit cu burueni uscate și destul de înalte ca să servească de adăpost căprioarelor. Dincolo de el, se întindea o pădure foarte rară; o pădure tăiată de doi ani și în care nu se vedea de cât un fel de hățși și ici-colo câte un trunchiș gros după care s'ar fi putut ascunde un om. Pe marginea drumului care se întindea dealungul incintei, un rînd de stejari b'etrâni destul de distanțați ca fie care din ei să poată servi de adăpost unuia din trăgători.

Căpitanul se rezemă cu spatele de copacul său, cu pușca la picior, ca un școlar în repaus, și începu a privi la frumoasa l' vecină. Ea n'avea aerul că observase că el e acolo, și cu toate acestea ea îl pusese în acest loc. Era foarte ocupată cu schimbarea cartușelor de la pușca sa, poate în prevederea unei întâlniri cu vre un porc s'elbateg anunțat de Simancas. Iar după ce termină cu această operațiune, se ascunse după trunchiul stejrarului ce își alesese, și stătu neclintită, cu ochiul țință pe cărarea pe care p'âdea și cu degetul pe cocș.

— Această marchisă a fost născută să poarte r'zboiul. La Mexic ar fi comandat o guerillă. Aș paria o sută de galbeni contra unu, că a rupt-o cu Simancas, cugetă Nointel. Nu i e friică de nimic și nici gândește că șarlantanul a-

cela este capabil de ori ce. Din fericire, sunt aci și am să deschid ochii.

Simancas era departe și Saint Galmier de asemenea. Pe ei îl pusese cu v'ănătorii cei mai fără valoare, pe cele lalte fețe ale careului care forma pădurea. Nointel era deci pentru moment dispensat de a i supraveghea. Se puse să viseze. În jurul său tăcerea era profundă. Pândarii, avînd un înconjur lung de făcut ca să r'colească pădurea, nu începuseră încă cu sgomotul lor. V'ănatul încetase; nici o adiere nu mișca uscatele frunze.

— Ce o fi făcînd acum Darcy? se în treba căpitanul. O fi la picioarele D-rei Lestérel sa în cabinetul unchiului? Împioră el oare o ordonanță de neurmărire, sa multămește D-nei Cambry care și-a apărât amica cu atâtea căldură? Cu siguranță că nu cugetă la mine sa dacă o fi gîndind, este numa că sa mă blesteme. El mă acuză că l'am p'arșit pentru a alerga după marchisă. Nici nu se așteaptă la surpriza ce i pregătesc și mâine o să mi sară de gât când i voi spune ce am făcut aci. Dacă se căsătorește cu femeea pe care o iubește, apoi numai mie 'mi va datori-o... mie și D-nei de Barancoș care va proba, că cumnata D-lui Crozon n'a omort pe Julia d'Orcial. Rămâne cu toate acestea de știut cum va înfățișa judecătorul de instrucție atacarea când ea va lua o altă față. Dacă cum-va nu se va încrede în declarațiile

marchisei și o va trimite în închisoare? Nu, e prea inteligent ca să greșască drumul de a doua oară. S'apoi, voi fi eu acolo. Am să mă întorc astă seară la Paris; îl voi întâlni, voi întâlni pe D-na Majoré...

Reflexiunile lui fură intrerupte de un sgomot sec, un sgomot ce pleca de la marginea pădurei, sgomotul făcut de ruptura unei crângi uscate. Era, negreșit cine va; dar, animal ori om? Nointel se uită cu băgare de seamă dar nu v'ezu nimic. Dreptul e că acolo de unde venea sgomotul, era un trunchiș enorm care împiedeca vederea. V'ănătorul trebuia să fie deja în picioare, căci din depărtare începuseră a se ridica niște sgomote neînțelese.

— Zău! gîndi Nointel, de o fi vre unul, sunt în stare să l'as sa treacă. Azi nu mă simt tocmai dispus să ucid ființele inofensive.

În curînd v'ezu buruenile cele înalte ondulându-se și apărînd un cap fin doi ochi mari strălucind, care l'priveaș fără a l' vedea, căci mai nu se distingea de trunchiul de stejar.

Vechile instincte de v'ănător se deșteptară și puse mâna pe armă; dar nu fu de cât o velleitate trecătoare.

(Va urma).

DIN STREINATATE

Otto Brandes, corespondentul ziarului *Berliner Tageblatt* a fost expulsat din Paris din cauza că a trimis ziarului său corespondențe prin care declara că misteriosul X pe care D. Andrieux l'a sters din lista cecurilor, ar fi Ernest Carnot, fiul președintelui Republicei.

În urma acestei expulșări, toți corespondenții ziarelor streine din Paris s'au înrunit și au veștejit purtarea expulzării declarând că ei nici odată nu vor admite ca prin calomniile să se lovească în demnitatea Franței.

In Camera comunelor din Londra s'a încins zilele trecute o discuțiune foarte vie cu ocaziunea prezentării proiectului de lege privitor la diurnele deputaților. O mare parte dintre deputați atât ai opoziției cât și ai guvernului au fost în po-zitivă diurnelor. Cu mare greutate însă proiectul a fost admis cu o majoritate foarte neînsemnată.

Partidul socialist din Belgia a început pregătirile pentru greva generală în caz când parlamentul va refuza acordarea su-fragiului universal, așa după cum a fost cerut pe către clasa muncitoare.

Guvernul, care de alt-fel nu vroiește să acorde sufragiul universal de cât în niște condițiuni care nu pot fi admise de muncitorime, se găsește între ciocan și nicovală căci și într'un cas și într'altul zilei sunt numărate.

Fle rupte din Album

Cel mai sigur mijloc de a scăpa de un om supărător, este de a-i împrumuta parale. P. L. Courier.

Nu trebuie să judecăm oamenii după cele ce cunosc ci după chipul cum le cunosc. Vauvargues.

Modestia este pentru merit ceea ce umbrele sunt pentru figuri într'un tablou; ea îi dă forță și relief. La Bruyère.

In societate politeța este un fel de pas-port de care chiar virtutea are nevoie și de care viciul se înconjoară. D-na de Staal.

Un ultim cuvânt

Păcălă întrebat asupra vârstei fratelui său, răspunde:
— Acum doi ani era cu doi ani mai mare ca mine, deci acum trebuie să avem aceeași vârstă.

VARIETATI

Cicloul din Madagascar. — O telegramă sosită la Paris, aduce știrea despre pierderea unei mici nave de rezboiu purtătoare de ordine sau depeși, numită *La Bourdonnais*, care a pierit în timpul unui ciclou la Sf. Maria din Madagascar; douăzeci și trei de ofițeri și marinari își au găsit moartea în acel naufragiu! *La Bourdonnais*, era o navă de lemn de 890 tone și 1000 cai forță. Echipajul era de 116 persoane; deci a pierdut în catastrofă a cincea parte din efectivul său. Nu se cunoaște încă întinderea ravagiilor facute.

Acesta, e al treilea ciclou care de câte-va săptămâni răscolește Oceanul Indian în partea sa meridională. La Madagascar ca și la Zanzibar, cicloul este foarte dese în anul 1872, un ciclou a străbătut insula Zanzibarului, a distrus o mulțime de nave și un mare număr de imbarcații. Pe pământ, casele Europeilor au suferit foarte mult, iar partea orașului ocupată de indigeni, a fost cu desăvârșire nimicită.

Lege contra... sărutatului. — Un doctor din Ohio propune o lege pentru abolirea sărutatului ca fiind lucru in-salubru și constituind o amenințare pentru sănătate.

In mare parte, acest obicei contribuie la transmiterea boalelor contagioase, mai cu seamă de la copil la copil.

Velocipedul în armată. — Printr'o circulară, ministrul de rezboiu al Belgiei, face cunoscut că, cu aprobarea regelui autorisă, cu titlul de încercare, pe ofițerii și militarii de toate gradele, să facă uz de bicicletă; până la amiază în interiorul orașelor; și toată ziua în afară de aglomerații. Militarii cari vor avea de îndeplinit vre-un serviciu la forțuri, se pot duce cu bicicleta prin mijlocul orașului la ori-ce oră.

Această autorisare a întrebunțării velocipedului, va putea fi retrasă de către șefii corpurilor, tuturor acelor care nu se vor servi de un aparat convenabil și cu îndeplinită îndemânare. Velocipediștii vor purta mica ținută, fără armă, fără epolet și fără furajeră. Partea de jos a pantalonului va fi susținută prin jambiere sau prin ajutorul unor ace speciale întrebunțate de cicliști. Ofițerii cari vor merge la cazarmă cu biciclete, vor trebui să se prezinte la serviciu în ținuta cerută de reglement sau ordine. Velocipediștii militari, vor face onorurile prescrise de reglement, ducând mâna dreaptă la kipiș. Când vor trebui să se oprească și se facă front înainte de a saluta, vor sări de pe bicicletă menținând-o cu mâna stângă. Ei nu vor putea lua parte la concursuri de velocipede de cât cu autorisarea generalilor de divizie sau a inspectorilor generali ai artileriei și geniuului.

Cremațiunea în Anglterra. — Consiliul societății de cremațiune din Anglterra, prin raportul său pe anul 1892, își ex-

primă satisfacția pentru progresele făcute de cauza ce societatea represintă. Se pare că în cursul anului expirat, n'au fost mai puțin de o sută patru corpurile reduse în cenuse. O mare parte din cremații s'a executat asupra unor personalități cu vază în știință, arte și literatură; între alții, se semnalează zece doctori.

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Urmarea ședinței de la 16 Martie 1893

D. N. Fleva, continuă discursul său început luni. D-na examinează bugetul și caută să dovedească că D. P. P. Carp nu e în stare să conducă ministerul domeniilor.

D. P. P. Carp răspunde bătându-și joc de D. Fleva, făcându-l orator apreciat la sala Orfeu.

Răspunde punct cu punct la invinuirile D-lui Fleva și anunță că bugetul anului viitor va fi încărcat cu vr-o două milioane; în schimb, speră că va crește venitul cu vr-o șase milioane.

D. Al. Lahovary arată câte-va neade-văruri spuse de oratorii liberali. D. Fleva a afirmat că guvernul actual a emis mai multă rentă de cât liberalii; adevărul e că D. Fleva a confundat renta cheltuită cu cea emisă.

Discuțiunea generală se închide. Bugetul se ia în considerare.

D. Dobrescu-Argeș, la art. 1, se plânge că guvernul nu caută destul să respândădească cunoștințele agronomice. Prezintă un amendament prin care se fixează o sumă de bani pentru reviste agronomice.

D. P. P. Carp roagă Camera să nu modifice bugetul; ministrul are grijă de revistele cerute de D. Dobrescu-Argeș și sumele înscrise în buget sunt îndestulătoare.

D. Dobrescu-Argeș își retrage amendamentul.

Art. 1 și 2 se votează fără nici o modificare.

La ora 6 se ridică ședința.

Ședința de la 17 Martie 1893

Ora 1 jum.

Președinția D-lui general G. Manu. Prezenți 98 deputați.

Se fac formalitățile obicinuite.

Se intră în ordinea zilei, continuarea discuției bugetului ministerului de domenii.

D. C. Dobrescu-Argeș, în mijlocul unui sgomot continuu, vorbește propunând diferite mijloace de îmbunătățiri și de respândirea cunoștințelor agricole.

In zadar D-sa atrage atenția președintelui asupra larmei ce se face în Camera, sgomotul rămâne.

SENAT

Urmarea ședinței de la 16 Martie 1893

D. Vilner, susține menținerea școlilor secundare, ca un mijloc de cultură pentru națiune, căci femeia cultă va da o educațiune superioară copiilor, chiar când aceștia n'ar putea frecuenta școlile.

Terminând, roagă pe D. ministru, să revie asupra desființării numitelor școli.

D. Take Ionescu, ministrul cultelor, răspunde D lui Vilner, că școlile secundare din Galați și Bacău vor fi transformate în școli profesionale, ceea ce nu constituie o violare de lege. Intru cât privește desființarea școlii din Focșani D sa zice că a revenit îndată ce a auzit că e sub o conducere foarte bună Motivul care l'a făcut să transforme aceste școli e că se recere prin faptul că avem foarte multe absolvente de școli secundare, care umplu culoarele ministerului cerând cadre, pe când absolventele școlilor profesionale au pozițiunea lor asigurată.

D. V. A. Urechia, susține amedamentul D-lui Vilner, mai ales în privința școlii de la Galați, unde multe familii nu voesc să-și deie fetele la școli profesionale și dacă nu le dă la școala profesională, trebuie să le dea sau la școala grecească sau la școala de propagandă catolică. D. ministru, zice D-sa, ar putea să aducă un adevărat serviciu națiunei numai atunci când ar modifica programul acestor școli iar nu să le transforme.

Incidentul se închide.

Senatul trece în secțiuni.

Ședința de la 17 Martie 1893

Se deschide ședința la ora 2 și jum.

Președinția D-lui G. Gr. Cantacuzino. Prezenți 72 senatori.

Se fac formalitățile obicinuite.

Senatul după ce a luat în considerare un credit de 700 000 lei cerut de ministrul de finance, a trecut în secțiuni.

ULTIME INFORMAȚIUNI

Regele Carol interviewat

Scena s'a întâmplat în Cișmegeiu, grădina de predilectie a Regelui.

Un țaran din Bacău, sărac ca toți țararii, a venit în capitală cu niște cergi (pături) și alte produse ale industriei casnice (țărânești în speranță că desfășându-le își va face ceva parale pentru asigurarea existenței sale până la vară. Țăranul s'a abătut prin Cișmegeiu și se plimba sub copacii seculari fredonând o doină plină de jale.

O doamnă îl vede și-l oprește cu gândul de a-l cumpăra niște cergi. In acest mo-

ment se zărește venind și Regele Carol, însoțit de fostul președinte al republicei din Ploesti, de D. colonel Candiano.

— Fugi că vine Regele,—strigă Doamna X. și dispare.

Țăranul nostru nu s'a speriat de loc, ci s'a dus înaintea Regelui și făcându-se nimeni a zis cu un ton viu.

— Sărut mâna boeri D-voastre, cumpărați-mi niște cergi, căci n'am de hrană pentru copii.

Regele zîmbește și privește drept în ochii colonelului și apoi răspunde:
— Nu, nu trebuie!
— Cumpărați măcar cerga asta; v-o dau cu trei lei.
— Nu, nu,— fu răspunsul laconic al Regelui.

In acest timp se apropie și Cerberul Regelui,—spionul polițienesc,—și vrea să depărteze pe țaran. Dar țăranul mai face un apel disperat Regelui adresându-i: vorbele:
— Dați-mi măcar un leu boerilor, să mănânc și eu ceva.
Regele face semn negativ.
— Ce boeri mai sunteți D-voastre, dacă vă sgarciți la un leu,—răspunde țăranul și pleacă mahnit.
Pentru autenticitate;
Dridri.

Incendiul din Brăila

Ni se scrie din Brăila cu data de 16 Martie

Ora 6 dimineață.—Azi dimineață pe la oarele 5 a luat foc palatul Ralli, una din podobeale Brăilei. Incendiul s'a început de la restaurantul Grivița prin neglijența servitorilor. Focul s'a întins repede și după o oră sunt coprinse de flăcări: Marele teatru Ralli, tot hotelul din etajul 3, mansardele din etajul 4, clubul (marele casino), salonul de recepțiune, apoi tipografia Pestelmagiului, cafenea Skender-bey, Oroligierul, debitul de tutun, confiseria *Universelle*, marele magazin *Au petit parisien de Bwarest*.

Toate aceste formațiunile centrului pieții Sf-ții Arhangheli.

Incendiul s'a întins apoi până în calea Regală coprinzând biroul bancherului Lazari, salonul frizerului Metaxa, casornicarul Meltzer, debitul de tutun Ilie, salonul de frizat Atanasie Paul, croitorul Baptist, etc.

Până și marea farmacie Petzelis este amenințată de flăcări.

Toate aceste clădiri aduceau un venit anual de 80 mii de lei.

Pagubele se urcă la peste două milioane de lei.

Este de regretat, că în urma acestui incendiu un mare număr de lucrători rămân fără lucru și fără mijloace de existență, acum, înainte de serbători. Ast-fel numai la tipografie au fost 50 de lucrători, cari acum sunt amenințați să rămână pe drumuri; a se mai adauga la aceasta personalul celor 15 prăvălii incendiate. O sub-scripție publică pentru acești nenorociți ar fi un mare bine.

Ora 8 dimineață.—Toată clădirea este coprinșă în acest moment de flăcări. Orașul întreg e în picioare și discută cu multă vivacitate incendiul de la Ralli.

Tocmai acum se aștepta sosirea trupei Burienescu și se anunșase la Teatrul Ralli piesa „Intemnițarea D-ului Lucaci”. Tot ast-fel proprietarul Teatrului, D. Ralli era în tratări cu Sarah Bernhardt și cu Agata Bărzescu pentru o serie de reprezentațiuni.

In acest moment flăcările izbucnesc cu furie din toate părțile acestei imponente construcții. Forța armată desfașură o mare activitate pentru localizarea incendiului.

Prețurideni pagubele sunt enorme.

Palatul Ralli a fost asigurat la *Dacia-România* și la *Naționala* cu 800 mii de lei.

Incendiul este favorizat de un vânt puternic, care va înlesni incendiarea și celorlalte case.

Ora 9 dimineață.—Chiar acum au sosit pompierii din Galați, făcând un marș forțat de trei ore de la Galați la Brăila.

Toate gurile de incendiu din apropiere funcționează, [dar în zadar, căci vântul puternic paralizează ori și ce acțiune a armatei și a pompierilor.

Întreaga construcție este prăbușită împreună cu hotelul care are 70 de camere.

Din fericire nu se semnalează nici un accident de persoane.

Brăila a rămas acum fără teatru, fără Casino, fără Club și fără Confiserie, unde se întâlnesc marea finanță locală și lumea aleasă.

Pe la orele 11 focul a fost localizat, grație activității pompierilor.

Fiind D. Nicu Filipescu primar al Capitalei, suntem siguri, că nu va trece cu vederea denunțările presei.

Il rugăm, deci, să ia măsură cu gunoarele cari sunt grămădite de o lună de zile prin cele mai multe strade ale Capitalei, să fie ridicate. Căci prea mare este infecțiunea în care se află unele strade și prea este amenințată salubritatea orașului.

Timpul de așară încearcă să ne lovească prin acuzațiunile ce le aduce D-lui Cocias, ajutor de primar în Brăila.

Reptila guvernului spune, că aproape toate abuzurile și hoțiile constatate la primăria din Brăila se resfrâng asupra D-lui Cocias.

O rea voință mai izbitoare ca aceasta nu se mai poate, cu atât mai vârtos că însuși D. Cocias a fost acel care a de-

nunțat toate hoțiile și abuzurile comise de primarul Vericeanu și de inginerul Gama.

De altfel ancheta făcută de D. inspector financiar Constantinescu precizează foarte lămurit abuzurile comise de D-nii Vericeanu și Gama și încercarea *Timpului*, precum și a D-lui Vericeanu de a com-promite pe D. Cocias, rămân zadarnice.

Deci menținem tot ce am scris despre hoțiile din Brăila.

Asociația Studenților universitari pentru congres, secțiia București.

Se aduce la cunoștința D-lor studenți, că, D. Ed. Wachman a bine-voit a permite intrarea gratis D-lor studenți la recepțiile generale ale concertelor simfonice, ce au loc în fie-care Sâmbătă la orele 12 p. m. în palatul Noftui Atenei.

D-nii studenți își vor proba calitatea de student la intrare, cu cartea de student. Secretar general
G. I. Ștefănescu Goangă.

Ultime Telegramme

PARIS, 16 Martie.—Comisiunea de anchetă a ales raportor pe D. Vallé, care e de avis că comisiunea trebuie să-și încheie lucrurile cât mai curând posibil.

— Negocieri e începute cu Columbia pentru prorogarea concesiunii canalului Panama întâlnesc dificultăți.

LONDRA, 16 Martie.—Camera Comunelor a respins cu 319 contra 272 moțiunea de blam depusă de D. Balfour (ap-lause).

D-nii Gladstone și Morley au luat cuvîntul.

D. Gladstone a răspuns deputațiunei din Belfast, cari ia remis o petiție contra bilului de home-rule, că această lege va mări prosperitatea Irlandei.

La o a tă deputațiune de bancheri și negustori din Londra, D. Gladstone a zis, că clasele bogate în general în contradicțiune în sentimentul național, nu sunt favorabile bilului de home-rule.

TEATR-CONCERTE

17 Martie

Teatrul National.—Jou se va juca *Adrienne Lecouvreur*.

Teatrul Bulevard.—Diseară opera din Craiova va juca *Vinzătorul de Paris*, operă de mare succes.

Teatrul Dacia.—Măine seară se va juca *Voiajul în China*.

Colosseul Oppler.—In fie-care seară reprezentații variate.

Teatru Karageorgevici.—In fie-care seară reprezentații variate.

Cercul Sidoli.—In fie-care seară reprezentații variate.

Concert Rubinstein.—Excelenta orchestră de sub direcția D-lui Rubinstein cântă în fie-care seară la *Cafenea Natională*.

CORESPONDENȚA

D-lui M. Gh. Marinescu, telegrafist C. F. R. Brăila. Știu totul, îi mulțumesc. Pe viitor te voi avea în vedere. D. Theodorescu și alții te pot convinge că ești înșelat.
G. I. Bucur.

Publicațiune

In ziua de 21 (douăzeci și una) Martie, anul curent 1893, urmând a se vinde prin licitațiune publică toți popoșii de pe moșia Pașcani din districtul Suceava, a-proximativ 50 vagoane de recoltă 1891 și una sută zece vagoane aproximativ din recolta anului 1892, subsemnatul N. Gane, numit gerante al averii remasă în urma def. colonel Eugeni Alcaz, prin decisiunea Curței de Apel din Iași sec. II No. 257 din 13 Februar a. c. în executarea dispozițiunilor menționatei decisiuni, public spre cunoștința generală vânzarea acestor popoși prin licitațiune publică care va avea loc la casa proprietății de pe moșia Pașcani la orele 12 din zi.

Amatorul pentru a fi admis la concurența vor depune o garanție provizorie de 10,000 (zece mii lei) în numerar, efecte de ale Statului 5 la sută ale Creditului Fonciar, după cursul zilei, care se va reține după adjudecare în complot avansului ce cumpărătorul e dator a face conf. art. 8 din condițiuni.

Condițiunile vânzării acestor popoși se află depuse la Grefa Trib. Suceava, la casa proprietății din Pașcani și la domiciliul subscrisului, în Iași strada Butu No. 20 și se pot vedea de amatori în toate zilele de la orele 12 până la 6 p. merid.

Nief o supralicitare la această vânzare nu va mai avea loc.

Persoana asupra căreia se va adjuceca definitiv acești popoși va depune imediat partea din preț fixată la art. 8 din Contract, la din contra garanția de 10,000 (zece mii lei) arătate la punctul unu din această publicațiune, va fi în mod definitiv și irevocabil perdată de cumpărător în folosul vinzătorilor.

Proba acestor popoși se află depusă la Primăria de Pașcani și la casa proprietății unde amatorii o pot vedea în ori ce zi lucrătoare.

Licitațiunea se va începe de la prețul ce se va fixa de subscrisul în ziua licitațiunei.

Vânzarea se va face în prezența moștenitorilor defunctului colonel Eugen Alcaz, care vor bine-voi să asiste în per-

soană sau prin procuratori legali și că-rora prin această publicațiune, li se face cunoscut ziua arătate mai sus de douăzeci și una Martie corent, fixată pentru această vânzare.

Contractul definitiv de vindere-cumpă-rare se va subscrie de cum-ărător și ger-ante în ziua chiar a adjudecării definitive iar taxele de timbrare vor fi jumătate pe seama proprietății și jumătate pe acea a cumpărătorului.

Gerante, N. Gane, prin procurator Theodor, avocat.

Colosseul Oppler

Redeschiderea Teatrului de varietăți Marș și Overrat, Executat de orchestra sub conducerea D-lui Capelmaestru Schipek. *Surorii Vilke*. *Mr. Antoinette de Karry*. *Melle & M-dme Roy No's*. *Frații Tom & Jack*. *Mr. et M-dm. Nogen Reine-Clement*. *Batalionul de Dame*. Mare piesă militară de paradă cu cântece, dans și evoluțiuni de Carol Somossy. Muzica de G. Rosenzweig.

Ouled Bel Hadji

Trupă orientală cu dansuri, cânturi și exerciții orientale. Pentru prima oară în București

Direcțiunea.

De vânzare

una garnitură mașine de trece-raf, 10 cai putere, sistem Ruston Proctor și una batoză de porumb Clayton, toate în bună stare. A se adresa la A. Codreanu, tipograf, Focșani.

MODE

D-na Eugenia Beslegeanu-Briol 65, Calea Victoriei, 65

Hotel Manu, vis-a-vis de Episcopie

Aflându-se la Paris cu începere de la 20 curent, va începe a expediia modele de Pălării de sezon pentru Doamne și Domnișoare. **Preciuri moderate**

Mare asortiment de Coroane de flori artificiale.

S'a deschis

Librăria „C. A. Gruhch & Flu”.—Peatra-N. Deposit de ziare române, franceze și germane. Cărți de literatură și știință în limbile moderne. Papetărie, etc.

Cetitorilor de ziare, dăm adresa la librărie, sau colpotorilor speciali, se acordă lunar premii gratuite.

COFETARIA

G. Theodorescu

Str. Sfinților No. 36, (Pesc.-Veche)

Singura Fabricațiune de **BOMBOANE** pentru Nunți, logodne, botezuri, soarele și care se lucrează în fie-care zi.

Pentru vânzare en gros se face rabat.

Dr. M. Hristodorescu

Sef de clinică (la Maternitate.)

Boale de femel și faceri

S'a mutat în Strada Italiană 19. Con-sultatiuni de la 5—6 p. m.

„Chestia apei la Iași”

este titlul unei broșuri de 42 de pagini, apărută zilele acestea de sub țpar. Prețul unui exemplar 25 bani. Se vinde în București la Administrație; în Iași la librăria fraților Șaraga și la depositul de ziare E. I. Brumer.

BOALELE SECRETE

NEPUTINȚA BARBATEASCA

vindecă după cele mai noi metode radical fără durere și împedicare, după experiență a 23 ani, Specialist în boale lumbesti

DR. THOR

No. 1, Strada Emigratu No. 1

intrarea numai prin Strada Sfinții Voevozi

consultatiuni de la 8 dim. până la 8 seara

Loc separat de așteptare pentru fie-care.

Dr. Sterie N. Ciurcu

1X. Pelikangasse No. 10—Viena

Consultațiuni cu celebritățile medicale și cu specialiștii de la Facultatea de medicină din Viena.

Consultațiuni și prin corespondențe.

Ion N. Iancovescu

ADVOCAT

Strada Clopotarii No. 9

De vânzare

Farmația *la Salvator* cea mai veche din Pitești precum și casele cu etajul în care se află Farmația, al decedatului Eduard J-kei, pe strade Principala, arendate D-lui Wilhelm Weinhold, să vind separat prin licitație publică, la Tribunalul Argeșiu, însă Farmația în ziua de 29 și casele la 30 Aprilie viitor 1893.

Pentru instalare de fabrică

DE INCHIRIAT

Căderea puternică de apă **Talia** din moșia Bucovul, distanță 6 kilometri de Ploesti, pe termen de 20 până la 36 ani, cu 5—10 hectare loc împrejur. Având mare volum de apă care nu îngheață iarna. Pentru chirie și alte condițiuni, a se adresa la proprietar C. A. Filitis, în București Calea Dorobanților 6.

ROBERT SCHEFFER

MIZERIE REGALĂ

Partea întâia

I

Acuma, dinaintea unei mese, mânca cu poftă și, văzând-o șezând, cu fața searbădă, cu ochii lucitori, cu obrazii umflați, dedată cu totul muncii unui animal care se îndoaie, provoca risul domnișoarelor de onoare, care o urau bănuind-o, pe drept sau pe nedrept, că ar fi salariată poliției secrete.

In aceeași vreme, se respindia din orgă, cu belșug și liniște, acorduri mărețe. Era foarte duos și foarte ciudat, în tristul apartament regal, valul acesta de armonie limpede. Lucrurile din prejur se schimbau la față și raze fine străluceau acum pe portierele de catifea măslinie cu stele argintii, vechi și roase deja, pe vechile covoare orientale cu desenuri bizare, pe draperiile de mătase uzate; pe

mobilele de lemn sculptat, se părea că ființe nevăzute ascultă și lunecă ușoare prin aer. Printr-o fereastră deschisă a unui budoar de alături, intra o adiere, aducând un miros cald de flori de salcâm și de liliac și acest miros dulce de vară risipi pentru o clipă mirosul de mort, care pare a pluti tot-d'una acolo între zidurile triste ale palatului.

In sfârșit, soarele, descoperindu-se, arunca snopii de aur.

Prin fereastra depărtată, intrau valuri de lumină, desmițând lina trandafirie a unui covor de Smyrna, porțelanul unei mese de scris stil Louis XV, aurul cadrelor ovale, în care dormeau portretele strămoșilor; sera se învoinșea de albeața orbitoare și din geamlăcul galben al salei de muzică, se cobora o pulbere aurită, imprăștiată ca o cunună, și care, în chip magic, alunga negrul pinzelor care acopereau bronzurile oglinzilor, aprindea mantiile roșii ale cardinalilor, rochiile femeilor, manta galbenă ca paila a unei Caterina Cornaro, dădea culoarea chihlibarului trupurilor goale a doi luptători de Ribeira și cu penel ceresc făcea autentice tablourile lui Rubens și Rembrandt, de proveniență nesigură.

Extaziată, dumezește izolată de lume, cu capul plecat asupra clavierului, Regina improviză. De mult executase scurta sa compoziție, originală și draguță, cu toate stângăciile ce conținea: după câte-va modulațiuni neprevăzute, și de care ea însăși se mira, întâlnește sub degetele sale un choral sever, de Bach, apoi variase tema, descoperind acolo o lume de gândiri, cu care asocia pe ale sale.

Puțină pace cădea asupra-i, când își vârsa în armonii înflorate amarul ascuns al inimii sale, și adunarea ușurată a damelor din ser, care critica

apucăturile muzicale ale nobilei femei, nici nu-și închipuiau că suferința omenască, ce nu se poate mărturisi, care nu se cunoaște ea însăși, ieșea triumfătoare din aceste acorduri, învăluindu-se în frumusețea lor diafană pentru a arăta numai aleșilor rânile sale sîngerind.

Cu pași furiși, Natalia Delianu se apropiase de orgă și șezând jos, la picioarele Reginei, într'un extaz prefăcut poate, ridica spre dînsa ochii mari catifelaiți, și lăsa să-i cadă mâinile pe genunchi, în atitudine abandonată.

Nu mai pentru dînsa muzica avea o atracțiune inexplicabilă și, în felul său, ea iubea pe Regina. Aceasta simți apropierea ei, și, întrerupându-se o clipă, puse mîna pe capul creț al fetei. Regina nu se putu opri de a zîmbi la înfățișarea extaziată și copilărească a fetei și, visătoare cât-va timp, lăsa să-i rătăcească mina prin părul Domnișoarei.

Natalia Delianu șoptea: —Majestatea voastră cântă ca un înger! și celelalte dame se apropiară repede nevoind să rămăie mai prejos cu complimentele.

— Ce lucru dulce, ales, e muzica! zise Regina. Ea este prietena zilelor fericite și a celor înnorate; și e atât de discretă! poți să-i încredințezi totul!

Ea era să urmeze, dar tăcu bîgînd de seamă nepăsarea generală. Incepuseră din nou convorbirile intime și după privirile flămânde, după cuvintele tendentioase, după o oare care zăpăceală a persoanelor, ea ghicea întrebările plăticioase pe care erau să-i le pue, cererile care erau să-i se facă.

Dezgustul o cuprinsu; nu voia astăzi să se ocupe de afacerile altora; voia să bea până la fund propria sa desamăgire. Apucată parcă de un acces subit de veselie, trecu degetele pe toate clapele orgii

și scoase un acord grozav de fals; apoi începu să ridice nebușeste de obrazele uimite ale celor din jurul său.

— Regina trebuie să fi avut azi vr'o supărare, gîndia Alexandra Lomara, tăcută și pătrunzătoare; dar, tot-d'una prudentă, își păstră reflecția pentru sine.

De câte-va clipe, ieșită nu se știe de unde, nu departe de Regina, stătea, tăcută, în picioare, o femeie măruntică. Era foarte simplu îmbrăcată și părea că așteaptă cu modestie ca să fie observată de Suverană.

Ca fascinată de clavier, ochii ei se uitau țintă la el, și gura-i, cu buzele foarte subțiri, întredeschise puțin, exprima o admirație mută. Totuși, în atitudinea sa, te lovea disprețul, de la prima vedere, ceva silit, nenatural. Nimeni nu se apropia de dînsa; o primiseră cu niște saluturi abia zărite; singură Doamna Lukias îi luase mîna cu dragoste. Regina întorcîndu-se, o zări.

— Ah! în sfârșit, bine că ai venit, Agato! Pentru ce așa de tîrziu? Ce-mi aduci? Ce ai mai făcut?

Apoi o trase în fundul apartamentului, o așeză pe o canapea lângă sine, neîngrijindu-se de celelalte mosafire.

Supărate, acestea se indignau în șoapte contra nemțoaicei lingușitoare, care avea toată încrederea Reginei. Ce intrigantă e și Agata Raab! Cît se poate de bine cu unii miniștri, trecînd de la unul la altul, după influența lor momentană, tot-d'una bine tratată de dînsii, ea găsise, afară de acestea, mijlocul de a-și stabili locuința în palat.

Va urma.

Tabla de fer din Germania
Traverse de fer din Germania
Șine de drum de fer
Var Hidraulic din renumita fabrică
ERLER IN AZUGA
Var alb gras fără piatră și praf
 în tot-d'una în deposit la
S. A. Mayer & C. Cohen
 Christigerie lângă Gara de Nord

Schäffer & Budenberg
 BUCKAU-MAGDEBURG
 Manometre, Regulatori de precizie pentru mașine cu abur, injectori, armături și nivele de apă pentru cazane fixe și locomobile, pompe hidraulice și robinete diferite pentru orice scop.
 Reprezentant general
HILMER & RESSEL
 Ingineri-constructori
 Str. Stravropoleos, 1
 București

Un contabil specialist și corespondent voește a găsi o ocupațiune într'un birou comercial sau la o fabrică; avînd referențe cele mai bune și la necesitate o cauțiune în numerar. A se adresa **Calea Moșilor No. 290.**

De vizare și închiriat Un loc în tindere de 800 m. p. în str. Tabăcarilor 98. O vie de 3 pogoane și casă în mijlocul viei, cu aer curat; pentru ambele a se adresa la D-na proprietară: **Alixandrina Bunea str. Câmpu-Moșilor 23.**

D-na Ana carturarea care ghicește trecutul, prezentul și viitorul, locuiește în strada Romană No. 140 în curte.

După scurtă întrebuințare devine indispensabil ca
PASTĂ DE DINȚI.
 Frumusețea Dinților
 Noua **Crème-Glycérolin** americană pentru Dinții aprobată de consiliul sanitar
KALODONT
 de la fabrica F. A. SARG'S Sohn & C-ine O. Viena
 Furnisori ai Curții I. R.
 Se vinde în București la toate drogueriile, Farmaciile principale și la D-nii Gustav Ruetz, Ioan Țetzu, Josef Schtuckerle; Anton Hessl, Mănușeria Calea Victoriei, în Plocești la d-nu A. Ziegler farmacist; în Brăila la d-nii Anton Drummer farmacist și d-nii Bermann & Kaufmann; în Galați la d-nu S. Hoffmann, în Rimnicu-Velcea la d-nu Enric Thomas farmacist; în Focșani la d-nu Oravetz farmacist.
 Reprezentant și Depositar pentru România la d-nu **VICTOR KUBES H, București, Strada Academiei, No. 51**
 Cereți numai Kalodont lui Sarg ferit-ve de contrafaceri

Cea mai bună hîrtia de țigări adevărat franțuzească este
„LE GLORIA”
 ale lui **Joseph Bardou & fils**, în Perpignan și Paris
 160 medalii de aur, 16 diplome mari de onoare, 20 diplome (afară din concurs)
AVIS IMPORTANT: Numai acea hîrtia de țigări „Gloria” e veritabilă, care poartă pe fie-care cărticică sus arătata firmă a fabricii pe o parte, și pajura alăturată „Coroana de aur” pe cea-l-altă.

Medalie de Aur la Expoziția din 1887
Hîrtie Chimică Berberianu
 I. BERBERIANU
 Medicin
 În Leu Roșu
 Se găsește de vânzare în toate farmaciile din țară.

Persoanele CARI CUNOȘC
PILULELE DEHAUT
 DIN PARIS
 nu esită a se purga, atunci cînd ele simt această trebuință. Nu se tem nici de desugust nici de oboseală, pentru că, contrariu celorlalte purgative, acesta nu operează bine decît cînd este însoțit de o bună mâncare și de beuturi întăritoare, precum vinul, cafeaua, ceaiul. Fie care alege, pentru a se purga, cea sul și mîncarea cari îi convin mai bine, dupe ocupațiunile sale. Oboseala purgatiunii fiind anulată prin efectul bunei alimentațiuni, ies-ne se hotărășce cineva a repeta purgativul ori de câte ori este trebuință.
 5 F. și 2 F. 50

Un contabil și vechiu elev al școlii de agricultură și silvicultură de la Herăstrău caută un loc la o moșie. A se adresa la Administrația ziarului.

Cavalerul de Mode
Saisonul de Vară
 Nouveauté în Haine confecționate pentru **Bărbați și Copii** a sosit din speciala noastră fabrică din Viena.
 Succesive transporturi de stofe fine franceze și engleze pentru conanade. Confecțiune elegantă. Serviciu de confiență.
 Comande se pot efectua și în 24 ore
2, Colțul str. Șelari și Covaci, 2

Lemue de foc cu stîrjenul și tălate.
26 Lei mia de kilograme
 Strada Viitorului 67 lângă strada Romană zece pași de stația cea mare a noului Tramvay.
I. George Mihaiu Masseur esecută massagi după prescripțiunile medicale în stabilimentul de hidroterapie din strada Vestel No. 6, și la domiciliul bolnavilor.

EUGENIU BEHELLES
 Reprezentantul general al Fabricii **TH. FLOTHER** Societate pe acțiuni din Germania. **București, — Str. Bibescu-Vodă 1, 2, și 4, — București**
Cel mai mare deposit de Masine si Unelte agricole de o soliditate si perfectiune neintrecuta
Locomobile si Treeratori
 de 6, 8, 10 și 12 cai putere, patentate și premiate cu **MEDALIA** de AU la concursul de Treeratori de la Herăstrău din 1891
 Aceste mașine îndeplind toate cerințele agriculturii din țară, o asemenea garnitură a fost cumpărată de Onor. Minister de Agricultură pentru școala de la Herăstrău.
Pluguri Universale
 de oțel perfecționate
Pluguri Universale
 Pluguri cu 2, 3 și 4 brazdare.
 Pluguri cu semănători de porumb.
 Mașine de semănat în lat și în rînduri.
 Mașine de secerat și legat. Greble de fin.
 Vinturatori, Răriți și pulverizatori, Cultivatori, Tăvălugi, Triori sistem Pernolet și patent „Heid”.
 Mori pe postament de fier și lemn simple, duble, triple și quadruple. Mașine de făcut huruială, Pietre de moară franceze de I-a calitate. Mușamale, Curele de transmisiune.
Garanție pentru buna funcționare și material solid.
DEPOU de CASSE DE FER din renumita Fabrica „ADE” oferind o absolută garanție contra spargerii, focului și căderii, premiate la Expozițiunea industrială din Londra cu **Medalia de aur**
 Agent general pentru Regatul României al renumitei fabricii Societate pe acțiuni H. PAUCKSCH Landsberg a. W. Mașini cu aburi pentru trebuinți terestre și nautice de la 4—1200 cai putere. Cazane de abur patentate, turbine, etc. Motoare de gaz și petrol. Instalațiuni complete pentru fabricii de spirt (velnițe).
 Herestrae mecanice.